

1874, 92) следъ внимателен прегледъ на оригиналния текстъ установява формата „поургаромъ“. Въ Хърватско презъ XVI в. гражданитѣ въобще ги наричали пургари (ср. мадж. *pálgár*, ромън. *п்ரъгаръ*).

⁶⁸ Писмoto на Петъръ Деодатъ, софийскиятъ архиепископъ въ 1667 г. до *Propaganda fidei* (*Farlati, Illiricum sacrum*, VIII): „Est Chiprovaci pars oppidi seu regio, quae etiam hodie appellatur *regio Saxonum*, et in privilegiis turcicis, praecipue in privilegiis pro reparatione portici ecclesiae concesso, conceditur *Saxonibus* renovare partem templi vento delectam“. Ср. съчин. Шаф. III, 74.

⁶⁹ Ср. проф. Т. Зигель, Законникъ Стефана Душана, Спб. 1872, I, 21, 142 Ценни бележки има въ съчинението на д-ръ V. Frühauf: *Právni poměry a původ kolonův se zvláštním ohledem na Jihoslovany a středověku, Památky, dil V* (1863) 64, Mortreuil, Hist. du droit byz., Paris 1847, III, 52 и сл.

⁷⁰ Зигель 129. Макушевъ, Варшав. универс. известія за 1871 г. № 6, стр. 13.

⁷¹ Вж. § 3, думитѣ *жула*, *жуланъ* не се срещатъ въ българските грамоти отъ XIII и XIV в., но пъкъ обратно, много често въ много други паметници. Ср. Miklosich Lex. palaeosl.

⁷² Леунклавий 268 дава 24 имена: Tzenike (Ченга въ Балкана), Pirauada (Привадия), Madra и Ventzina (Мадара и Венча при Привадия), Diritsa, Mitzekia, Iflekia, Gieuskia, Kirbitze, Keresdauicha, Eski-Istambolic (Преславъ), Sunni (Шуменъ), Tzernopovitza (Червенъ?), Mefloutza, Cymenoz, Kosova (Косовча при Шуменъ), Iurgova, Dirnau (Търново), Nicopolis, Tunaburgos, Zibestova (Свищовъ), Novakesri (Нови градъ при устието на Янтра), Diraca, Silistra. Имената сѫ силно измѣнени.

⁷³ Miklosich et Müller, Acta et diplomata graeca medii aevi, IV. 3. 352 (XIII в.). Грамотитѣ на руския светогорски манастиръ. Киевъ, 1873 г., 174 (1354).

⁷⁴ Да неработајтѣ въ царинж никој работж. Шафарикъ, Pam. 23. За организацията на жупитѣ вж. Херм. Иречекъ, Slovanské právo. Praha 1863 и сл.

⁷⁵ Ватажка е старейшината на племето у карпатските гуцули. Вж. Čas. Česk. musea 1838, 491. Wataha и watacha на старополски означава съюзъ, дружество. Руското ватага означава рибарски еснафъ на Волга.

⁷⁶ Виргинската грамота. Въ Витошката грамота, Шаф. Pam. 2 изд. 104, редъ 6, да се чете градаре вм. срдаре. Думитѣ *подвода* и *падилище* се срещатъ пакъ тамъ и сѫ, вѣроятно, невѣрно изтълкувани съкращения.

⁷⁷ Ἐπεὶ δὲ ἔρημος ἐπαναλείφθη κληρονόμου γυνησίου ἡ τῶν Βουλγάρων ἀρχή, ἔυνιστες οἱ προύχοντες εἰς βουλὴν τὸν τοῦ Τοίχου υέδνη Κωνσταντίνον εἴε τὸ ἀρχεῖν ἀναδέξασθαι ἐβουλεύσαντο. Agropolita, cap. 73.

⁷⁸ Вж. голѣмия сборникъ на В. Богишичъ, *Zbornik sadеšnjich pravnich običajâ i južnih Slovena I.* Zagreb 1874.

⁷⁹ Шаф. Pam. 26. Ср. Зигель I, 220.

⁸⁰ Разпустѣ въ орѣховската и витошката грамоти означава глоба за браченъ разводъ, която се отнася къмъ църковнитѣ доходи,